LLEI 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents (DOGC núm. 3437, de 24.7.2001)

Preàmbul

L'any 1985 el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 6/1985, del 26 d'abril, d'arxius, que desenvolupava les competències que en matèria de patrimoni documental i d'arxius reconeix l'article 9.5 i 6 de l'Estatut d'autonomia a la Generalitat de Catalunya.

L'esmentada Llei es proposava conservar, inventariar i difondre el patrimoni documental de Catalunya i fer compatible, quant a la documentació privada, el dret de propietat reconegut per la Constitució amb les exigències de l'interès general.

Quan fou aprovada la Llei d'arxius, la situació dels arxius i del patrimoni documental català posava de manifest uns dèficits crònics derivats de l'actuació insuficient de l'Estat en aquesta matèria i de la inexistència, durant molts anys, d'unes institucions de govern catalanes i, per tant, d'una política pròpia en aquest àmbit. És un fet reconegut fora de Catalunya que aquesta compta avui dia amb un bon desplegament normatiu en aquesta matèria i que s'ha dotat d'un sistema genuí i innovador.

En el decurs dels quinze anys de vigència de la Llei 6/1985, d'arxius, el país ha evolucionat institucionalment i s'ha dotat de nous organismes i d'infraestructures culturals. En aquests anys gairebé s'ha multiplicat per deu el nombre d'arxius existents a Catalunya, fonamentalment mitjançant l'actuació de la Generalitat i l'Administració local. La Generalitat ha creat els arxius centrals dels seus departaments i organismes, ha rebut el traspàs dels arxius provincials i ha desplegat pel territori la Xarxa d'Arxius Històrics Comarcals. Al mateix temps, les administracions locals han fet un esforç important de creació d'arxius en els àmbits territorials i competencials corresponents. L'Arxiu Nacional de Catalunya, creat l'any 1980, ha esdevingut la infraestructura arxivística principal del país. Encara resta pendent, però, adaptar al marc estatutari el règim jurídic de l'anomenat Arxiu de la Corona d'Aragó, que conté els fons més importants per a la història de la Catalunya medieval i moderna. Igualment, encara resta pendent el retorn a Catalunya de fons documentals extrets i espoliats després de la guerra de 1936-1939, a l'empara de la legislació o l'actuació de governs no democràtics i de les institucions que en depenien.

Altres factors importants en la transformació del panorama arxivístic català dels darrers anys han estat la implantació progressiva d'una política catalana de patrimoni cultural, la renovació radical de l'arxivística catalana i la configuració d'una administració pública transparent i democràtica al servei dels ciutadans. En aquest període les administracions públiques han adquirit consciència plena de la importància de la gestió documental i de la correcta organització dels arxius com a elements clau de la gestió administrativa, dels serveis que presten als ciutadans i de la conservació i la utilització social del patrimoni documental. Les administracions han assumit l'existència dels arxius com un òrgan més de llur organització i com un ressort bàsic dels diversos serveis culturals que ofereixen als ciutadans. Tampoc no es pot obviar, en aquest mateix període, el desenvolupament constant i progressiu de les tecnologies de la

informació i la comunicació (TIC) que han tingut i continuaran tenint llur influència en la gestió documental i els arxius.

Les necessitats de l'Administració i les demandes provinents de la societat, del món de la investigació i dels mateixos professionals dels arxius exigeixen l'aprovació d'un nou text legal que, tot reconeixent les aportacions principals de la Llei precedent, l'enriqueixi i creï un marc jurídic adequat a la realitat actual. Aquesta necessitat s'ha manifestat d'una manera especial a partir de la promulgació de la Llei 9/1993, del 30 de setembre, del patrimoni cultural català, concebuda com a marc de referència de les diverses normes sectorials d'ordenació de cada àmbit específic de la cultura catalana. En aquest sentit, els arxius no tan sols són una de les fonts primàries i primordials d'informació per a preservar la memòria històrica de Catalunya, sinó que també són la base que ha de fer possible un sistema de gestió dels documents i de la informació de les administracions públiques, el qual sistema també ha de servir de model per a les institucions i les empreses privades. Cal tenir present que els documents que es creen avui són la informació del demà; per tant, l'arxiu ha d'incidir en tots els àmbits dels processos que concerneixen els documents, des que s'han concebut fins que s'eliminen o es decideix conservar-los permanentment.

Aquesta Llei es proposa assegurar que la documentació de Catalunya compleixi les funcions i els objectius que interessen a la societat. Considera els documents com a font d'informació. Molts d'aquests integren, o passaran a integrar, el patrimoni documental català i constitueixen, o constituiran, la memòria de la nació. La Llei entén també que molts documents acrediten drets i deures dels ciutadans, de les entitats i de les administracions públiques i que, en aquest sentit, tenen un paper rellevant en llurs relacions. Reconeix que l'accés als documents públics és un dret que té tota persona, independentment de la nacionalitat, de la condició o de la funció que tingui, dret que tan sols es pot denegar en aplicació de les limitacions establertes legalment. Així mateix, la Llei considera que per a les administracions públiques la gestió correcta dels documents és essencial pel que fa a la seguretat jurídica i a l'actuació eficaç i transparent i amb obertura a la participació ciutadana.

Els preceptes d'aquesta Llei relatius al patrimoni documental s'han d'emmarcar en la regulació general establerta per la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català. Igualment, la regulació del dret d'accés als documents s'inscriu en el marc general que sobre aquesta matèria estableix la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Els eixos principals d'aquesta Llei són els següents:
a) La contribució a l'establiment del règim jurídic aplicable als documents públics i als documents privats.
b) El reconeixement de les actuacions de les administracions catalanes en matèria d'arxius. Tot respectant la competència superior que correspon a l'Administració de la Generalitat, constitueix un objectiu fonamental d'aquest nou text legal la incorporació de les diverses administracions públiques perquè col·laborin en les tasques de protecció i difusió del patrimoni documental i se'n responsabilitzin.
c) La regulació dels arxius existents a Catalunya, especialment dels arxius de les administracions públiques.
d) L'establiment d'una normativa bàsica comuna a tots els arxius del país.

e) La regulació del dret d'accés als documents integrants del patrimoni documental català.

Títol I
Disposicions generals

Article 1
Objecte
L'objecte d'aquesta Llei és impulsar la gestió i garantir la preservació de la documentació de Catalunya, tant pública com privada, d'acord amb els seus valors, per a posar-la al servei dels interessos generals; establir els drets i deures dels qui en són titulars, i també dels ciutadans en relació amb l'esmentada documentació, i regular el Sistema d'Arxius de Catalunya.

Article 2
Conceptes
Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:
a) Document: els béns definits per l'article 19.1 de la Llei 9/1993, del 30 de setembre, del patrimoni cultural català.
b) Fons documental: el conjunt orgànic de documents aplegats en un procés natural que han estat generats o rebuts per una persona física o jurídica, pública o privada, al llarg de la seva existència i en l'exercici de les activitats i les funcions que li són pròpies.
c) Col·lecció documental: el conjunt no orgànic de documents que es reuneixen i s'ordenen en funció de criteris subjectius o de conservació.
d) Arxiu: l'organisme o la institució des d'on es fan específicament funcions d'organització, de tutela, de gestió, de descripció, de conservació i de difusió de documents i fons documentals. També s'entén per arxiu el fons o el conjunt de fons documentals.
e) Sistema de gestió documental: el conjunt d'operacions i de tècniques, integrades en la gestió administrativa general, basades en l'anàlisi de la producció, la tramitació i els valors dels documents, que es destinen a la planificació, el control, l'ús, la conservació i l'eliminació o la transferència dels documents a un arxiu, amb l'objectiu de racionalitzar-ne i unificar-ne el tractament i aconseguir-ne una gestió eficaç i rendible.
f) Documentació de Catalunya: els documents produïts o rebuts a Catalunya per qualsevol persona o entitat, pública o privada.
g) Patrimoni documental: el conjunt integrat pels documents esmentats per l'article 19.2, 3 i 4 de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català. Ho són també els documents de les institucions catalanes medievals i de l'antic règim vinculades a la Corona i els de les administracions de caràcter senyorial i jurisdiccional, singularment els documents inclosos en els fons que pels processos de desamortització són de propietat pública.
h) Documentació en fase activa: la documentació administrativa que una unitat tramita o utilitza habitualment en les seves activitats.
i) Documentació en fase semiactiva: la documentació administrativa que, un cop conclosa la tramitació ordinària, no és utilitzada d'una manera habitual per la unitat que l'ha produïda en la seva activitat.
j) Documentació inactiva o històrica: la documentació administrativa que, un cop conclosa la vigència administrativa immediata, posseeix valors primordialment de caràcter cultural o informatiu.

Article 3
Àmbit d'aplicació
1. Formen l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei tots els documents de titularitat pública de Catalunya, els documents privats que integren o poden integrar el patrimoni documental català, els arxius situats en l'àmbit territorial de Catalunya i els òrgans administratius que els donen suport.
2. Els arxius de titularitat estatal, inclosos els integrats al Sistema d'Arxius de Catalunya, es regeixen per la legislació estatal.
Article 4
Coordinació i col·laboració
1. Totes les administracions públiques estan obligades a col·laborar en la consecució dels objectius d'aquesta Llei. Els arxius que integren el Sistema d'Arxius de Catalunya han de programar les seves actuacions tot considerant que hi pertanyen.
2. El Departament de Cultura ha d'impulsar la coordinació dels arxius integrants del Sistema d'Arxius de Catalunya, mitjançant tots els recursos que estiguin al seu abast, i ha de vetllar per l'aplicació d'un únic sistema de gestió documental en cadascuna de les administracions i institucions públiques de Catalunya.
3. En la mesura de llurs possibilitats, els arxius s'han de facilitar recíprocament l'ús de mitjans tècnics, de recursos i d'informació per a aconseguir el grau més elevat d'eficàcia i l'optimació dels recursos públics. El Departament de Cultura ha de vetllar perquè es compleixi aquesta disposició.

Article 5
Promoció de l'ús de les tecnologies
Les administracions públiques han de promoure d'una manera activa l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) per tal de garantir que el tractament de la documentació, en tots els seus aspectes de gestió documental, preservació i difusió dels documents, compleixi la finalitat de posar-los a l'abast dels usuaris.

TÍTOL II
Els documents

Capítol I
Els documents públics

Article 6
Enumeració dels documents públics
1. Als efectes d'aquesta Llei, són documents públics els que produeixen o reben en l'exercici de llurs funcions:
a) El president, el Govern i l'Administració de la Generalitat.
b) El Parlament de Catalunya, el Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes i el Consell Consultiu i totes les altres institucions de la Generalitat no dependents de la seva Administració.
c) Les administracions locals.
d) Els òrgans amb seu a Catalunya de l'Administració general i dels poders de l'Estat.
e) Els òrgans amb seu a Catalunya de la Unió Europea i d'institucions públiques internacionals.

f) Les entitats de dret públic o privat vinculades a qualsevol de les administracions públiques o que en depenen.
g) Les empreses i les institucions privades concessionàries de serveis públics, en allò que fa referència a aquestes concessions.
h) Els fedataris i els registres públics.
i) Les corporacions privades de dret públic.
j) Les persones i les entitats privades que exerceixen funcions públiques, en allò que fa referència a aquestes funcions.
k) Qualsevol entitat pública o entitat dependent d'una entitat pública no inclosa en les lletres precedents.
2. Es consideren inclosos en l'enumeració de l'apartat 1 els documents produïts o rebuts per les persones físiques que ocupen càrrecs polítics en institucions públiques, sempre que aquests documents tinguin relació amb les funcions administratives o polítiques pròpies del càrrec.

Article 7
Responsabilitats dels titulars de documents públics
1. Totes les administracions i les entitats titulars de documents públics han de disposar d'un únic sistema de gestió documental que abasti la producció, la tramitació, el control, l'avaluació i la conservació dels documents i l'accés a aquests i en garanteixi el tractament correcte mentre siguin utilitzats administrativament en les fases activa i semiactiva.
2. Amb independència de les tècniques o els suports utilitzats, tots els documents públics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació i, si és procedent, la confidencialitat.
3. Un cop acabada la fase activa, els documents públics s'han de transferir a l'arxiu corresponent. Si se'n decideix la conservació permanent, d'acord amb el que disposa l'article 9, els documents s'han d'aplegar a l'arxiu històric pertinent.
4. Les administracions i les entitats titulars de documents públics, i específicament els òrgans responsables de custodiar-los, hi han de fer possible l'accés i lliurar-ne una còpia o un certificat a les persones que en cada cas hi tinguin dret. En qualsevol cas, cal garantir el dret a la intimitat personal i la reserva de les dades protegides per la llei.
5. Les administracions i les entitats titulars de documents públics han de destinar els recursos necessaris per a aconseguir el tractament de llurs documents en el grau que la llei exigeix i que els drets dels ciutadans justifiquen.
6. En cas d'incompliment de les obligacions establertes pels apartats 1, 2 i 3, el Departament de Cultura pot acordar l'ingrés temporal dels documents en un altre arxiu públic, a càrrec de l'administració o l'entitat infractora.

Article 8
Gestió dels documents públics
L'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius. En cas que les administracions o les entitats titulars de documents públics contractin tasques relatives a aquestes funcions amb empreses privades s'han de reservar la definició del sistema de gestió documental i la direcció i la supervisió de l'activitat contractada.

Article 9
Avaluació dels documents públics

Un cop concloses les fases activa i semiactiva, s'ha d'aplicar a tots els documents públics la normativa d'avaluació, sobre la base de la qual se'n determina la conservació, per raó del valor cultural, informatiu o jurídic, o bé l'eliminació. Cap document públic no pot ésser eliminat si no se segueixen la normativa i el procediment establerts per via reglamentària.

Article 10
Traspàs de funcions entre administracions i càrrecs públics
1. En cas de supressió o traspàs d'un ens o organisme públic, els seus documents s'han d'incorporar a l'arxiu de l'administració pública que n'assumeixi les funcions. Si no hi ha cap administració que les assumeixi, els documents s'han d'incorporar a un arxiu de l'administració pública de la qual depenia l'organisme suprimit o traspassat. Si no es dóna cap d'aquestes circumstàncies, els documents han de passar a l'arxiu que determini el Departament de Cultura.
2. El traspàs parcial de funcions d'un ens o organisme públic a un altre comporta també el traspàs dels documents corresponents que tinguin vigència administrativa. El traspàs de documents s'ha de formalitzar mitjançant una acta.
3. Els documents produïts o rebuts pels càrrecs polítics que, en cessar en llurs funcions, no es trobin a l'arxiu corresponent han d'ésser lliurats a qui els succeeixi en el càrrec o ingressats a l'arxiu de l'administració o ens pertinent.

Article 11
Privatització d'entitats públiques
Quan un organisme públic o un ens que en depengui passi a ésser de naturalesa privada o perdi la dependència pública, la documentació anterior al canvi de naturalesa o de dependència manté la titularitat pública. L'esmentada documentació, si és de conservació permanent, s'ha de transferir a l'arxiu de l'administració pública de la qual depenia l'organisme o l'ens, o bé al que determini el Departament de Cultura. Excepcionalment, l'administració titular, si es garanteixen les disposicions dels articles 7 i 8, pot acordar que la documentació continuï essent custodiada per l'organisme o ens que hagi estat objecte de privatització.

Article 12
Inalienabilitat, inembargabilitat i imprescriptibilitat
1. Els documents públics no poden ésser alienats ni embargats, i els drets dels qui en són titulars no prescriuen.
2. Quan els titulars de documents públics tinguin coneixement de l'existència de documents propis en possessió de tercers han de prendre les mesures legals pertinents per a recuperar-los.

Capítol II
Els documents privats

Article 13
Responsabilitats dels titulars de documents privats integrants del patrimoni documental
Els titulars de documents privats que formin part del patrimoni documental tenen, a més de les establertes per la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, les obligacions següents:

a) Tenir-los ordenats i inventariats. S'ha de lliurar una còpia de l'inventari al Departament de Cultura.
b) Conservar-los íntegrament i no desmembrar els fons sense autorització prèvia del Departament de Cultura.
c) Permetre-hi l'accés a les persones que acreditin documentalment la condició d'investigadores. Per tal de donar compliment a aquesta obligació, el titular del document té dret a dipositar-lo temporalment i sense cost en un arxiu públic del Sistema d'Arxius de Catalunya.
d) Comunicar prèviament al Departament de Cultura qualsevol canvi en la titularitat o en la possessió dels documents.
e) No eliminar-los sense autorització prèvia de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental, excepte en els supòsits en què per reglament s'estableixi un altre procediment.

Article 14
Dipòsit de documents privats en arxius públics
1. Els propietaris de documents privats els poden dipositar en un arxiu públic. Si en l'acord de dipòsit no consta res en contra, l'arxiu queda autoritzat a:
a) Tractar arxivísticament els documents, tot seguint els processos i les tècniques habituals del centre.
b) Facilitar la difusió dels documents amb finalitats culturals.
c) Facilitar l'accés als documents en les condicions generals aplicables a la documentació pública.
2. Les administracions públiques poden establir sistemes de compensació pel tractament arxivístic i el dipòsit de fons documentals privats, especialment si el titular del fons rescindeix el dipòsit.
3. En cas d'incompliment de les obligacions establertes per l'article 13, el Departament de Cultura pot acordar l'ingrés temporal de documents privats en un arxiu públic, a fi de garantir la preservació de llurs valors i assegurar el compliment de llur funció social. En aquests casos l'arxiu pot fer, sense necessitat d'autorització del titular del fons, les actuacions establertes per l'apartat 1.

Article 15
Arxius d'entitats
1. El Departament de Cultura ha de donar suport tècnic a la gestió documental de les entitats sense ànim de lucre que disposin d'un patrimoni documental d'especial relleu.
2. Els preceptes d'aquesta Llei que regulen els arxius i els documents privats són aplicables als arxius i els documents de l'Església catòlica. En qualsevol cas, en relació amb els esmentats arxius i documents, cal respectar el que estableixen els acords entre l'Estat espanyol i la Santa Seu. Abans d'adoptar qualsevol resolució que afecti els arxius de l'Església catòlica, l'Administració de la Generalitat ha d'informar la comissió mixta a què fa referència l'article 4.2 de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català.

TÍTOL III
El Sistema d'Arxius de Catalunya

Capítol I
L'estructura del Sistema d'Arxius de Catalunya i els seus òrgans de direcció i d'assessorament

Article 16
Definició i estructura
1. El Sistema d'Arxius de Catalunya és el conjunt d'òrgans de l'Administració i d'arxius que, amb normes i procediments, garanteixen, d'acord amb els seus valors, la gestió, la conservació, la protecció, la difusió correctes de la documentació de Catalunya, i l'accés a aquesta documentació.
2. Formen part del Sistema d'Arxius de Catalunya:
a) Els arxius a què fa referència l'article 20.
b) L'òrgan del Departament de Cultura que tingui assignades les funcions a què fa referència l'article 17.
c) El Consell Nacional d'Arxius.
a) La Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental.

Article 17
Funcions del Departament de Cultura
1. En relació amb el Sistema d'Arxius de Catalunya, el Departament de Cultura exerceix les competències següents:
a) Coordinar el Sistema d'Arxius de Catalunya i elaborar-ne la normativa.
b) Impulsar i coordinar la Xarxa d'Arxius Comarcals.
c) Dirigir funcionalment els arxius centrals administratius de la Generalitat i impulsar-ne i coordinar-ne les actuacions.
d) Impulsar l'acció del Consell Nacional d'Arxius i de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental.
e) Establir programes d'actuació arxivística.
f) Inspeccionar el compliment de la normativa sobre els arxius.
2. En exercici de la competència d'inspecció d'arxius, corresponen al Departament de Cultura les funcions següents:
a) La inspecció tècnica dels arxius dependents de la Generalitat.
b) La inspecció tècnica dels arxius situats a Catalunya dependents de qualsevol altra administració, institució o entitat pública, exclosos els arxius de titularitat estatal la gestió dels quals es reservi a l'Estat.
c) La inspecció tècnica dels arxius privats que apleguen béns integrants del patrimoni documental.
d) La inspecció, en l'àmbit del patrimoni documental, regulada per l'article 70 de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, sigui qui sigui el titular dels documents.
e) Qualsevol altra que se li atribueixi per reglament.
3. El Departament de Cultura ha de promoure:
a) La formació permanent dels professionals dels arxius del Sistema d'Arxius de Catalunya i la informació i la documentació especialitzades sobre el sector.
b) L'estudi i l'establiment de normes que garanteixin el tractament i la conservació dels documents que només es poden llegir mitjançant un maquinari, a fi de preveure la recuperació de la informació que contenen i d'evitar que l'evolució de la tecnologia els faci inaccessibles.
4. El Departament de Cultura promou polítiques de preservació destinades als arxius integrats al Sistema d'Arxius de Catalunya i els presta, en les condicions que s'estableixin, serveis de restauració i reprografia.

Article 18
El Consell Nacional d'Arxius
1. El Consell Nacional d'Arxius és l'òrgan consultiu de l'Administració de la Generalitat en matèria d'arxius. La seva composició s'ha d'establir per reglament, el qual ha de disposar que, entre els seus membres, n'hi hagi de representatius dels professionals dels arxius, de l'Administració de la Generalitat, de les administracions locals, de l'àmbit de la recerca i de les entitats socials i culturals del país.
2. Són funcions del Consell Nacional d'Arxius:
a) Proposar actuacions i iniciatives en matèria d'arxius.
b) Emetre informe sobre els projectes de disposicions generals en matèria d'arxius.
c) Emetre informe sobre les normes tècniques bàsiques a què s'han d'adequar els sistemes de gestió documental dels arxius que formen part del Sistema d'Arxius de Catalunya.
d) Emetre informe previ a la incorporació d'un arxiu al Sistema d'Arxius de Catalunya.
e) Emetre informe previ a la inclusió d'un document en el patrimoni documental de Catalunya en aplicació de l'article 19.2.e) de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català.
f) Emetre informe previ a l'aprovació del Mapa d'arxius de Catalunya i de les seves variacions.
g) Emetre informe sobre els programes globals d'actuació arxivística.
h) Emetre informe sobre la memòria anual que ha d'elaborar l'òrgan que té assignades les funcions del Departament de Cultura en relació amb el Sistema d'Arxius de Catalunya.
i) Fer el seguiment de l'elaboració de l'Inventari del patrimoni documental de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 60 de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català.
j) Emetre informe sobre qualsevol assumpte relacionat amb arxius que el director o directora general competent en aquesta matèria li sotmeti a consideració.

Article 19
La Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental
1. La Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental és un òrgan col·legiat de caràcter tècnic, adscrit a la direcció general competent en matèria d'arxius. La seva composició s'ha d'establir per reglament, el qual ha de disposar que, entre els seus membres, n'hi hagi de designats per les entitats representatives dels professionals dels arxius i de les administracions locals.
2. La Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental exerceix les funcions següents:
a) Quant a l'accés a la documentació:
Primera. Promoure l'exercici del dret d'accés als documents de les persones i les entitats públiques i privades.
Segona. Emetre informe sobre les reclamacions de les persones i de les entitats públiques i privades que considerin vulnerat llur dret d'accés als documents.
Tercera. Emetre informe sobre les derogacions singulars de la normativa sobre accés als documents, en els termes establerts per l'article 34.3.
Quarta. Les que estableix l'article 34.4 en relació amb l'accés als documents públics.
b) Quant a l'avaluació i la tria de la documentació:
Primera. Elaborar les taules d'avaluació documental, elevar-les a l'aprovació del conseller o consellera de Cultura i controlar-ne l'aplicació correcta.
Segona. Resoldre les sol·licituds d'avaluació de documents públics.

Tercera. Avaluar els documents privats integrants del patrimoni documental que no hagin estat declarats d'interès nacional ni inclosos en el Catàleg del patrimoni cultural català, i autoritzar-ne l'eliminació, si escau.

Capítol II
Els arxius

Secció primera
Disposicions generals

Article 20
Arxius que integren el Sistema d'Arxius de Catalunya
1. El Sistema d'Arxius de Catalunya és integrat pels arxius següents:
a) L'Arxiu de la Corona d'Aragó.
b) Els arxius de la Generalitat de Catalunya.
c) Els arxius de les diputacions provincials i els dels municipis de més de deu mil habitants.
d) Els arxius de les universitats.
e) L'Arxiu Històric de Protocols de Barcelona.
f) Els arxius històrics provincials.
g) Els arxius diocesans i capitulars de l'Església catòlica.
h) Els que hi siguin integrats d'acord amb el que estableix l'apartat 2.
2. Per resolució del conseller o consellera de Cultura, un cop comprovat que compleixen els requisits establerts per l'article 21.1 i amb l'informe previ del Consell Nacional d'Arxius, es poden integrar al Sistema d'Arxius de Catalunya:
a) Els arxius de municipis de menys de deu mil habitants i els d'altres entitats públiques o d'entitats dependents de les administracions públiques no establerts per l'apartat 1.
b) Els arxius d'entitats o persones privades altres que els establerts per l'apartat 1.
c) Qualsevol altre arxiu amb responsabilitat sobre els documents a què fa referència l'article 6.1.
3. Les administracions competents han de fomentar d'una manera preferent la incorporació al Sistema d'Arxius de Catalunya dels arxius dels municipis d'entre cinc mil i deu mil habitants.

Article 21
Requisits i efectes de la pertinença al Sistema d'Arxius de Catalunya
1. Els arxius del Sistema d'Arxius de Catalunya han de complir els requisits tècnics que s'estableixin per reglament i, especialment, els següents:
a) Aplicar el sistema de gestió de la documentació que correspongui als fons que apleguen, d'acord amb les normes tècniques bàsiques fixades per l'Administració de la Generalitat.
b) Disposar del personal suficient, d'acord amb el que estableix l'article 22.
c) Disposar de les instal·lacions necessàries per a garantir la preservació dels fons documentals i tenir unes instal·lacions i un horari d'obertura al públic que hi permetin l'accés. L'horari de servei al públic ha d'ésser d'un mínim de deu hores setmanals.
2. Els arxius integrats al Sistema d'Arxius de Catalunya han de poder:
a) Accedir, en les condicions que s'estableixin, als serveis a què fa referència l'article 17.4.

b) Accedir als programes anuals o plurianuals de suport tècnic i econòmic i a les mesures de foment que estableixi l'Administració de la Generalitat.
3. Només els arxius integrats al Sistema d'Arxius de Catalunya poden rebre en dipòsit documents d'administracions o entitats públiques altres que la titular de l'arxiu.

Article 22
El personal
1. Els arxius integrats al Sistema d'Arxius de Catalunya han de comptar amb personal tècnic i qualificat suficient en nombre per a cobrir les necessitats de l'arxiu i per a assolir els objectius d'aquesta Llei. S'han de regular per reglament les titulacions i la formació que ha de tenir el personal tècnic dels arxius i les condicions que aquest personal ha de complir. En tot cas, la direcció dels arxius ha d'ésser exercida per persones amb titulació universitària superior.
2. Les persones al servei de l'Administració pública adscrites a arxius integrants del Sistema d'Arxius de Catalunya estan obligades a mantenir la confidencialitat de les dades excloses de consulta pública de què tinguin coneixement per raó de llurs comeses.

Article 23
Coordinació en la custòdia de documents
1. Els acords entre dues administracions o entitats públiques pels quals s'estableixi el dipòsit de la documentació d'una d'elles a un arxiu de l'altra s'han de notificar al Departament de Cultura.
2. Els arxius públics integrats al Sistema d'Arxius de Catalunya han de col·laborar en la salvaguarda del patrimoni documental privat. En l'ingrés de documents privats en arxius públics s'ha de procurar respectar l'àmbit territorial de cada arxiu.

Article 24
Inventari i Registre d'arxius
1. L'Inventari regulat per l'article 60 de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, ha d'incloure el cens dels arxius que conserven béns integrants del patrimoni documental.
2. El Registre d'arxius, adscrit al Departament de Cultura, és el repertori dels arxius que formen part del Sistema d'Arxius de Catalunya.
3. La inclusió d'un arxiu al Sistema d'Arxius de Catalunya comporta necessàriament la inscripció d'ofici al Registre d'Arxius.

Article 25
El Mapa d'arxius de Catalunya
1. El Mapa d'arxius de Catalunya és l'instrument de planificació i de gestió del Departament de Cultura per al compliment de les funcions que aquesta Llei li assigna en relació amb el Sistema d'Arxius de Catalunya. Té per objecte establir les prioritats per a l'assoliment dels objectius d'aquesta Llei a tot el territori.
2. Correspon al Govern aprovar el Mapa d'arxius de Catalunya i les seves modificacions, amb l'informe previ del Consell Nacional d'Arxius i havent consultat les entitats representatives de les administracions locals i les altres entitats o institucions interessades.

Secció segona
Els arxius de la Generalitat

Article 26
Enumeració
Constitueixen els arxius de la Generalitat:
a) L'Arxiu Nacional de Catalunya.
b) L'Arxiu del Parlament de Catalunya, l'Arxiu del Síndic de Greuges, l'Arxiu de la Sindicatura de Comptes, l'Arxiu del Consell Consultiu i els arxius de les altres institucions de la Generalitat no dependents de la seva Administració.
c) Els arxius centrals administratius dels departaments de la Generalitat, de les delegacions territorials del Govern, de les empreses, entitats i ens dependents de la Generalitat i de les entitats de dret públic vinculades a la Generalitat.
d) La Xarxa d'Arxius Comarcals.
e)Tots els arxius que es puguin crear o s'hi puguin incorporar en aplicació d'aquesta Llei.

Article 27
L'Arxiu Nacional de Catalunya
1. L'Arxiu Nacional de Catalunya té les funcions següents:
a) Rebre la documentació en fase semiactiva d'ús infreqüent i de conservació permanent, i la documentació històrica dels òrgans centrals de l'Administració de la Generalitat i de les entitats i les empreses que en depenen, preservar-la i tenir-la a disposició de l'Administració i dels ciutadans.
b) Ingressar, conservar i difondre els fons i els documents privats que per llur valor testimonial i referencial concerneixin Catalunya i siguin d'una rellevància especial.
2. L'Arxiu Nacional de Catalunya promou les activitats de difusió del patrimoni documental que custodia i pot establir els acords que calgui amb altres institucions per a fomentar-ne el tractament tècnic i la difusió.

Article 28
Els arxius centrals administratius
1. Els arxius centrals administratius defineixen, implanten i mantenen, en l'àmbit de l'organisme o ens respectiu, el sistema de gestió de la documentació administrativa en fase activa i semiactiva, d'acord amb la normativa tècnica i les directrius del Departament de Cultura i amb les instruccions del secretari o secretària general o de l'òrgan directiu corresponent.
2. Els arxius centrals administratius conserven la documentació en fase semiactiva que utilitza més freqüentment l'organisme o ens corresponent.

Article 29
La Xarxa d'Arxius Comarcals
1. La Xarxa d'Arxius Comarcals s'organitza com un conjunt d'arxius d'àmbit comarcal que actuen d'una manera coordinada per garantir el compliment dels objectius d'aquesta Llei en tot el territori i fer possible l'aplicació dels principis de provinença i territorialitat en el tractament dels documents i en l'accés a aquests.
2. La direcció, l'impuls i la coordinació de la Xarxa d'Arxius Comarcals són competència del Departament de Cultura, el qual, amb aquest objecte, pot elaborar programes comuns als arxius de la Xarxa, establir directrius sobre l'execució i controlar-ne l'aplicació.

3. El Departament de Cultura ha de prestar suport tècnic i organitzatiu als arxius que conformen la Xarxa d'Arxius Comarcals perquè puguin complir llurs funcions.

Article 30
Funcions dels arxius comarcals
1. En els respectius àmbits territorials, correspon als arxius comarcals:
a) Col·laborar amb totes les administracions públiques per aconseguir els objectius d'aquesta Llei.
b) Coordinar i dirigir els programes específics sobre el patrimoni documental de la comarca i elaborar l'Inventari del patrimoni documental, d'acord amb el que estableix l'article 60 de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català.
c) Oferir serveis especialitzats complementaris i de suport als altres arxius de la comarca, especialment serveis d'assistència als arxius municipals dels municipis de fins a deu mil habitants.
d) Ingressar, custodiar i difondre la documentació que estableix aquesta Llei.
e) Vetllar pel compliment de la normativa d'arxius.
f) Fomentar l'organització d'activitats de divulgació del patrimoni documental i promoure'n la recerca.
2. Als arxius comarcals, sens perjudici que l'organisme originari en conservi en tot cas la titularitat, els correspon rebre la documentació següent:
a) La documentació en fase semiactiva i inactiva dels òrgans o les entitats dependents de l'Administració de la Generalitat d'àmbit local o comarcal.
b) La documentació en fase semiactiva i inactiva del consell comarcal.
c) La documentació en fase semiactiva i inactiva de l'ajuntament del municipi on l'arxiu comarcal té la seu, quan s'hagi acordat la gestió conjunta del centre entre el consell comarcal i l'ajuntament, d'acord amb el que disposa l'article 33.
d) La documentació històrica dels municipis de fins a deu mil habitants del seu àmbit territorial, amb l'acord previ de l'ajuntament i llevat dels que tinguin un arxiu propi integrat al Sistema d'Arxius de Catalunya.
e) Els protocols notarials de més de cent anys, d'acord amb la normativa que els és aplicable.
f) La documentació de l'Administració de justícia, dels registres públics i dels serveis de l'Estat corresponents a la comarca, en els termes que s'acordin.
3. Els arxius comarcals també poden rebre, d'acord amb el titular del fons i en les condicions que s'estableixin, la documentació següent:
a) La documentació en fase semiactiva dels ajuntaments de municipis de fins a deu mil habitants.
b) La documentació semiactiva i inactiva dels altres ens i organismes públics de llur territori.
c) La documentació d'altres persones físiques o jurídiques d'interès històric o cultural del respectiu àmbit territorial.
d) Tota altra documentació no ressenyada en els apartats anteriors que el Departament de Cultura o el consell comarcal considerin pertinent destinar-hi.

Secció tercera
Els arxius de les administracions locals

Article 31
Entitats obligades a tenir arxiu

1. Els ajuntaments dels municipis de més de deu mil habitants i les diputacions provincials han de tenir un arxiu propi que compleixi les condicions a què fa referència l'article 21.1. Els consells comarcals també n'han de tenir un de propi, integrat a l'arxiu comarcal.
2. Tots els ajuntaments i les altres administracions locals poden crear i gestionar el propi arxiu, i integrar-lo, si compleix els requisits fixats per aquesta Llei, al Sistema d'Arxius de Catalunya.
3. Els municipis de fins a deu mil habitants que no tinguin un arxiu propi integrat al Sistema d'Arxius de Catalunya no estan exempts de les obligacions que estableix l'article 7. Si acorden el dipòsit de la documentació a l'arxiu comarcal, aquest assumeix les esmentades obligacions en relació amb la documentació dipositada.
4. Correspon als consells comarcals, a les diputacions provincials i a qualsevol ens de caràcter regional que pugui existir en el futur prestar assistència als municipis i cooperar-hi per tal que els arxius municipals compleixin els requeriments exigits per a la integració al Sistema d'Arxius de Catalunya.

Article 32
Els arxius municipals
1. Els arxius municipals defineixen, implanten i mantenen el sistema de gestió de la documentació administrativa en fase activa i semiactiva, i gestionen i conserven la documentació en fase semiactiva i la documentació històrica. Fan aquestes funcions en relació amb la documentació de l'administració respectiva, dels seus organismes autònoms i de les seves empreses públiques, dels consorcis en què tinguin participació majoritària i de les fundacions i altres entitats finançades majoritàriament per l'ajuntament de què es tracti.
2. Els arxius municipals tenen les responsabilitats següents quant al patrimoni documental dels seus respectius àmbits territorials:
a) Vetllar per conservar-lo.
b) Col·laborar amb l'arxiu comarcal en l'elaboració de l'Inventari del patrimoni documental.
c) Potenciar l'organització d'activitats de divulgació i de foment de la recerca.
3. Els arxius municipals poden acollir, si l'ajuntament ho acorda amb el titular respectiu, documentació d'interès històric o cultural d'altres persones físiques o jurídiques relacionades amb el municipi.

Article 33
Gestió dels arxius comarcals
1. La gestió dels arxius comarcals, sens perjudici del que disposa l'article 29, correspon als consells comarcals, els quals poden, amb el municipi cap de comarca, acordar la gestió conjunta del centre mitjançant la subscripció del conveni corresponent. En aquest cas l'arxiu fa les funcions d'arxiu comarcal i d'arxiu municipal, i l'ajuntament s'ha de fer càrrec de les despeses derivades de la conservació i la gestió dels fons municipals.
2. A les comarques on raons demogràfiques o de servei ho justifiquin, es poden crear altres seus de l'arxiu comarcal. Si aquestes seus radiquen en un municipi altre que el cap de comarca, també es poden establir convenis per a gestionar-les amb els ajuntaments corresponents.

TÍTOL IV
L'accés als documents

Article 34
Accés als documents públics
1. D'una manera general, totes les persones tenen dret a accedir als documents que formen part de procediments administratius closos.
2. L'accés als documents públics només pot ésser denegat en aplicació de les limitacions legalment establertes. Les denegacions del dret d'accés als documents públics s'han de fer per resolució motivada. El fet que un document no sigui en un arxiu no l'exclou de consulta pública.
3. Excepcionalment, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental, l'Administració de la Generalitat, les administracions locals o les altres entitats públiques poden, respecte a llurs documents:
a) Permetre l'accés a documents exclosos de consulta pública, en casos de peticions d'accés per interessos legítims o científics, tot preservant les situacions protegides per la llei i garantint la intimitat de les persones.
b) Denegar l'accés a documents no exclosos de consulta pública que no hagin estat qualificats expressament d'accessibles per la normativa, sempre que es consideri que, d'acord amb la llei, perjudiquen interessos generals o de les persones.
4. La Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental ha d'establir criteris sobre l'aplicació de la normativa que regeix l'accés als documents públics. En resoldre les sol·licituds d'avaluació de documents públics, la Comissió ha de fer constar el règim aplicable a l'accés als documents que s'hagin de conservar.
5. Les limitacions a la consulta de documents custodiats en els centres integrants del Sistema d'Arxius de Catalunya s'han de fer públiques perquè els usuaris en tinguin coneixement.

Article 35
Exercici del dret d'accés a documents públics
1. El termini per a resoldre les sol·licituds d'accés a documents públics és de dos mesos. Si, passat aquest termini, no s'ha dictat resolució, s'entén que la sol·licitud ha estat desestimada, sens perjudici que la persona sol·licitant pugui reclamar a l'Administració que compleixi la seva obligació de resoldre-la.
2. L'Administració ha de permetre l'accés parcial als documents que continguin dades que, d'acord amb la llei, calgui mantenir reservades, sempre que sigui possible sotmetre els documents a processos tècnics que garanteixin plenament la impossibilitat d'accés a les dades reservades i de reconstrucció d'aquestes dades a partir de la informació facilitada.
3. L'accés als documents s'ha de facilitar en el suport material disponible que la persona sol·licitant hagi elegit. En cas que l'exercici del dret d'accés pugui perjudicar la conservació correcta d'un document, se n'ha de facilitar a la persona sol·licitant la consulta d'una reproducció.
4. Les administracions públiques i els arxius integrants del Sistema d'Arxius de Catalunya s'han de dotar dels recursos i els mitjans tècnics necessaris per a facilitar als ciutadans l'exercici del dret d'accés als documents.

Article 36
Vigència de les exclusions de consulta
1. D'una manera general, les exclusions establertes legalment quant a la consulta de documents públics queden sense efecte al cap de trenta anys de la producció del document, llevat que la legislació específica disposi una altra cosa. Si es tracta de documents que contenen dades personals que puguin afectar la seguretat, l'honor, la intimitat o la imatge de les persones, com a norma general, i llevat que la legislació específica disposi una altra cosa, poden ésser objecte de consulta pública amb el consentiment dels afectats o quan hagin passat vint-i-cinc anys d'ençà de la seva mort o, si no se'n coneix la data, cinquanta anys d'ençà de la producció del document.
2. Per reglament es poden establir, respecte a classes determinades de documents, terminis de vigència diferents dels previstos per l'apartat 1.

Article 37
Accés als documents privats
Els investigadors poden accedir als documents privats integrants del patrimoni documental en els termes establerts per l'article 13.c), tot respectant els límits generals al dret d'accés establerts legalment.

TÍTOL V
Infraccions i sancions administratives

Article 38
Infraccions administratives
1. Són infracció administrativa les vulneracions de les prescripcions d'aquesta Llei, d'acord amb el que estableixen els apartats 2, 3, 4 i 5.
2. Són infraccions lleus:
a) L'obstrucció a l'exercici de les funcions de la inspecció d'arxius, ja sigui per la negativa d'accés als arxius o documents, ja sigui per l'obstaculització de les funcions inspectores.
b) L'incompliment de qualsevol de les obligacions establertes per l'article 13.a) i c).
c) L'incompliment de les obligacions establertes per l'article 13.b), quan el valor del bé que n'ha estat objecte no superi els 20.000 euros.
3. Són infraccions greus:
a) L'incompliment de les obligacions establertes per l'article 8, sempre que no es posi en perill immediat la integritat dels documents o no se'n faci impossible la recuperació.
b) L'incompliment de l'obligació establerta per l'article 13.b) quan el valor del bé superi els 20.000 euros.
c) La destrucció de documentació que contravingui a l'article 9 o l'article 13.e) quan el valor del bé no superi els 60.000 euros.
d) La difusió no autoritzada de documents sotmesos a un període d'exclusió de consulta.
e) La comissió reiterada d'una mateixa infracció lleu.
4. Són infraccions molt greus:
a) L'incompliment de les obligacions establertes per l'article 8, quan es posi en perill immediat la integritat dels documents o es faci impossible recuperar-los.
b) La destrucció de documentació que contravingui a l'article 9 o l'article 13.e), quan el valor del bé superi els 60.000 euros.
c) La comissió reiterada d'una mateixa infracció greu.

5. La fixació dels valors dels documents als efectes del que estableix aquest article correspon a la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya.

Article 39
Sancions
1. Les infraccions lleus se sancionen segons una escala que comprèn des de l'advertència fins a la multa de 3.000 euros; les greus, amb una multa de 3.000,01 a 60.000 euros, i les molt greus, amb una multa de 60.000,01 a 300.000 euros.
2. Les quanties establertes per l'apartat 1 s'han d'incrementar, si escau, fins a cobrir el benefici obtingut com a conseqüència de la infracció.

Article 40
Òrgans competents
1. Correspon al director o directora general competent en matèria d'arxius la incoació dels expedients sancionadors per les infraccions tipificades per aquesta Llei.
2. Correspon al director o directora general competent en matèria d'arxius la imposició de sancions fins a 3.000 euros; al conseller o consellera de Cultura, la imposició de sancions des de 3.000,01 fins a 60.000 euros, i al Govern de la Generalitat, la imposició de sancions de més de 60.000 euros.

Article 41
Prescripció
Les infraccions lleus prescriuen al cap d'un any d'haver-se comès, les greus prescriuen al cap de cinc anys i les molt greus prescriuen al cap de set anys.

Disposicions addicionals

Primera
D'acord amb l'Administració de l'Estat i sens perjudici del que estableix l'article 3.2, els arxius històrics provincials poden fer, a més de les que els corresponen d'acord amb la legislació estatal, les funcions següents:
a) Custodiar la documentació en fase semiactiva de conservació permanent i la documentació inactiva de les delegacions territorials de l'Administració de la Generalitat.
b) Les pròpies d'arxiu comarcal a la comarca on tenen la seu.
Segona
1. Es modifica l'article 19.2.e) de la Llei 9/1993, del 30 de setembre, del patrimoni cultural català, que resta redactat de la manera següent:
"e) Els documents no compresos en els apartats anteriors que hi siguin integrats per resolució del conseller o consellera de Cultura, amb l'informe previ del Consell Nacional d'Arxius, atesos els seus valors històrics o culturals."
2. Es modifica l'article 71.5.c) de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, que resta redactat de la manera següent:
"c) Les actuacions i les intervencions sobre béns mobles d'interès nacional o béns mobles catalogats no aprovades pel Departament de Cultura."
3. Es modifica l'article 75.1 de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, que resta redactat de la manera següent:

"1. Pertoca als ajuntaments la competència per a sancionar les infraccions a què es refereix l'article 71.2.b) i c), 71.3.c) i 71.4.b), quant als béns culturals d'interès local, excepte en els municipis de menys de cinc mil habitants, en què aquesta competència pertoca als consells comarcals."
4. Es modifica la disposició addicional sisena de la Llei 9/1993, del patrimoni cultural català, que resta redactada de la manera següent:
"S'aplica als arxius i als documents privats inclosos en algun dels supòsits de l'article 19 d'aquesta Llei, a més del règim que aquesta estableix, el que disposa el capítol 2 del títol II de la Llei d'arxius i documents."

Tercera
Es mantenen vigents els reglaments dictats per l'Administració de la Generalitat en les matèries regulades per aquesta Llei, en tot allò que no s'hi oposin.

Quarta
La Generalitat ha de transferir als consells comarcals els mitjans i els recursos per a la gestió dels arxius comarcals en termes equivalents a les transferències que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ja s'efectuen en virtut de les delegacions de competències sobre arxius acordades en execució del Decret 208/1989, de l'1 d'agost, de delegació de competències en matèria de cultura a les comarques.

Cinquena
En el termini d'un any de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de trametre al Parlament un projecte de llei que reguli les taxes per la utilització per tercers de documents de titularitat de la Generalitat. En el mateix termini d'un any, les administracions locals han de regular les taxes per la utilització per tercers de documents de llur documentació.

Sisena
Els arxius a què fa referència l'article 20.1 s'han d'inscriure d'ofici en el Registre d'arxius en el termini de tres mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Setena
Els arxius comarcals es poden adequar a la realitat de les diverses formes d'organització territorial que hi pugui haver en el futur, i en tot cas la Generalitat manté la titularitat de la Xarxa d'Arxius Comarcals.

Disposicions transitòries

Primera
Els arxius municipals de municipis de més de deu mil habitants s'han d'adaptar progressivament, en un termini de cinc anys, als requeriments establerts per aquesta Llei per a formar part del Sistema d'Arxius de Catalunya. Durant l'esmentat període transitori, els ajuntaments poden acordar amb l'arxiu comarcal el dipòsit de llur documentació en fase semiactiva i històrica en les condicions que s'estableixin.

Segona
L'equivalència en pessetes de les quantitats en euros a què fan referència els articles 38, 39 i 40 s'obté aplicant la relació següent:

1 euro = 166,386 pessetes.

Tercera
Mentre no hi hagi arxiu comarcal en una comarca, el Departament de Cultura pot assignar responsabilitats sobre la documentació corresponent a un altre arxiu de la Generalitat o del Sistema d'Arxius de Catalunya, amb l'acord previ del titular de la documentació.

Disposició derogatòria

Es deroga la Llei 6/1985, del 26 d'abril, d'arxius, modificada per la Llei 8/1989, del 5 de juny.

Disposició final

S'autoritza el Govern perquè actualitzi per via reglamentària els valors establerts per l'article 38 i les quanties de les multes establertes per l'article 39, de conformitat amb la variació de l'índex de preus de consum.